

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a személyesen eljáró felperesnek a dr. Elter Tamás ügyvéd által képviselt alperes ellen vezetői megbízás visszavonása jogellenességének megállapítása és kártérítés megfizetése iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságon 8.M.1196/2004. szám alatt megindított és a Fővárosi Bíróság 49.Mf.630.140/2005/3. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán meghozta - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 49.Mf.630.140/2005/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes 2000. április 1-jén létesített közszolgálati jogviszonyt az alperes jogelődjével. 2000. április 1-jétől ideiglenes, december 1-jétől pedig határozatlan idejű megbízást kapott a ... Osztály vezetésére. Dr. ... helyettes államtitkár a 2003. május 20-án kelt 3111/2003. számú intézkedésében a felperes vezetői megbízását a Ktv. 31. § (5) bekezdésére hivatkozással 2003. május 26-ai hatállyal visszavonta, és egyidejűleg a Főosztályon „felsőfokú ügyintézői munkakört” ajánlott fel részére. Mivel a felperes ebben az időben keresőképtelen állományban volt, az intézkedést postai kézbesítés útján 2003. június 12-én vette kézhez.

A felperes a módosított és pontosított keresetében a vezetői megbízás visszavonása jogellenességének megállapítását és a jogellenességre tekintettel kártérítés címén a Ktv. 60. § (4) bekezdése alapján kilenc havi átlagkereset, a (6) bekezdés alapján pedig elmaradt illetmény megfizetésére kérte kötelezni az alperest, és annak a megállapítását is kérte, hogy 2004. március 16-a és

április 2-a közötti távollétét az alperes jogellenesen minősítette igazolatlan hiányzásnak. Álláspontja szerint mivel a vezetői megbízás visszavonása a felmentés lehetőségét is magában foglalja, annak keresőképtelenség ideje alatti közlése felmentési tilalomba ütközött. A vezetői megbízás visszavonására javaslatot tevő dr. Cs. I. főosztályvezető vele szemben munkáltatói jogkörrel nem rendelkezett, a helyettesítő államtitkár nem volt jogosult más munkakör felajánlására, de konkrét munkakör felajánlására nem is került sor, és végül a közléshez képest a visszavonás visszamenőleges hatályú. Az igazolatlannak minősített időtartamra szabadságot kért, amelyet az alperesnek a jogszabályok betartásával ki kellett volna adnia.

Az alperes jogszabálysértés hiányában a kereset elutasítását kérte.

A munkaügyi bíróság ítéletében a felperes keresetét elutasította.

A bíróság megállapította, hogy a peres eljárás során a felek a felajánlható munkakör vonatkozásában egyeztettek, amely azonban nem vezetett eredményre, és felperes a közszolgálati jogviszonyának megszüntetését kérte. A közigazgatási államtitkár 2004. április 19-én kelt intézkedésével a Ktv. 17. § (2) bekezdés c) pontjára, és a 31. § (9) bekezdésére hivatkozással a felperes közszolgálati jogviszonyát 2004. április 20-ával kezdődő felmentési idővel 2004. október 19. napjára felmentéssel megszüntette.

Mivel a felperes a felmentést jogorvoslati kérelemmel nem támadta, a bíróság kizárólag a vezetői megbízás visszavonásának jogszerűségét bírálta felül, és megállapította, hogy a Ktv. nem tartalmaz olyan tiltó rendelkezést, miszerint a vezetői megbízás visszavonása a keresőképtelenség időtartama alatt nem közölhető. A 4/2002. államtitkári intézkedéssel kiadott egységes közszolgálati szabályzat 3. § c) pontja alapján a vezetői megbízás visszavonása során a munkáltatói jogkört felperessel szemben a helyettes államtitkár jogszerűen gyakorolta, javaslattevőként pedig dr. Cs. I. főcsoportfőnök távollétében dr. Cs. J. osztályvezető nem átruházott jogkörben, hanem helyettesként járt el. Az intézkedés későbbi közlése nem eredményez jogellenességet, csupán azzal a következménnyel jár, hogy az intézkedés a közléssel hatályosul, ennek megfelelően a vezetői megbízás visszavonásának időpontjaként 2003. június 12. napját kell figyelembe venni. A felperes részére a munkáltató a szabadság kivételét nem engedélyezte, ennek során jogszabálysértést nem követett el, ezért a távolmaradás igazolatlannak minősítése sem sérti a jogszabályt.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét annak helyes indokaira tekintettel hagyta helyben.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletnek az elsőfokú ítéletre kiterjedő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását kérte. A Ktv. 31. § (8) bekezdésében foglaltak megsértését sérelmezte, mivel az alperes írásban a munkaköri kötelezettségeket, illetve a munkavégzés pontos helyét is tartalmazó meghatározott munkakört nem ajánlott fel részére, és ezzel kapcsolatban az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása is ellentmondásos. Az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy a felmentésére valójában nem a vezetői megbízással összefüggésben, hanem kormányzati létszámcsökkentésről szóló 1106/2003. (X.31.) Korm. határozat végrehajtása körében került sor. Az elsőfokú bíróság a hatályos jogszabály helytelen értelmezésével mellőzte a felmentési tilalomra vonatkozó törvényi rendelkezést a vezetői megbízás visszavonása tekintetében, mivel az Mt. 91. § (1) bekezdés a) pontja későbbi módosításából éppen az ellenkező jogkövetkeztetés vonható le. Végül arra hivatkozott, hogy a vezetői megbízás adományozása, illetve annak visszavonása esetében a munkáltatói jogkör közvetlen gyakorlójának javaslattételi joga nem formális, hanem a helyettes államtitkár döntését megalapozó érdemi nyilatkozat, ezért ennek az érdemi nyilatkozatnak a megtételére a közvetlen felettes távollétében, más főosztály vezetésével megbízott, tehát a munkavégzést, az alkalmasságot nem ismerő főosztályvezető nem képes és a Ktv., valamint a belső szabályzat értelmében nem is jogosult.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el (Pp. 274. § (1) bekezdés).

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

1. Az elsőfokú bíróság a kereseti kérelem keretei között maradva (Pp. 215. §) kizárólag a vezetői megbízás visszavonásának jogszerűségét bírálta felül. Ebben a körben az ítélete indokolásában iratellenesség nélkül rögzítette, hogy az alperes a vezetői megbízás visszavonásával egyidejűleg a felperesnek elsőfokú iskolai végzettségének megfelelő ügyintézői munkakört ajánlott fel, majd a felek közti egyeztetés során a jogtanácsosi munkakör felajánlása is elhangzott. A felajánlott munkakör megfelelőségének érdemi vizsgálatára azonban nem került sor, mert a felperes a 2004. április 19-én kelt felmentéssel szemben keresettel nem élt. Mivel a felmentés jogszerűségének vizsgálata nem képezte a per tárgyát, a jogerős ítélet a felmentés indokolásának valóságát vitató okfejtéssel nem támadható (BH 1996/372.).

2.

2. A Ktv. 31. § (5) bekezdése alapján a vezetői megbízás külön indokolás nélkül azonnali hatállyal visszavonható.

A Ktv. 31. §-ának a perbeli időben hatályos (9) bekezdése szerint, ha a köztisztviselő a felajánlott állást elutasítja, akkor a

vezetői megbízás visszavonását a közszolgálati jogviszonyból történő felmentésnek kell tekinteni. A Ktv. 31. § (5) bekezdésében és (9) bekezdésében foglaltak összevetéséből helyes értelmezés szerint az következik, hogy az Mt. 90. § (1) és (2) bekezdésében foglalt felmentési védelem a vezetői megbízás visszavonásához nem kapcsolódik. Ebből következően a vezetői megbízás visszavonása jogszerűségének elbírálása szempontjából közömbös, hogy a felperes az erről szóló intézkedés kézhezvételekor keresőképtelen állományban volt-e.

A perben nem volt vitás, hogy dr. E. Gy. helyettes államtitkár volt a felperessel szemben a munkáltatói jogkör gyakorlója. A vezetői megbízás visszavonására vonatkozó intézkedés a munkáltatói jogkör gyakorlójától származik, az a Ktv. 6. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelel. Az intézkedés jogellenességét az nem eredményezi, hogy a javaslatot dr. Cs. I. főcsoportfőnök távollétében dr. Cs. J. főosztályvezető írta alá.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság jogszabálysértés hiányában a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdésében foglaltak alkalmazásával hatályában fenntartotta.

Az alperesnek felülvizsgálati eljárási költsége nem merült fel, ezért evonatkozásban rendelkezni nem kellett.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a szerint az állam viseli.

Budapest, 2008. február 13.

Dr. Fekete Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, Dr. Földényi Gyuláné s.k. előadó bíró, Dr. Molnár Istvánné s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bírószági tisztviselő